

РЕШЕНИЕ

№ 5712

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **111** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против уведомително писмо изх. № 02-280-2953/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд «Земеделие» - Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието е наредена акредитация на ДФ „Земеделие” в качеството му на изпълняващ функциите на единствена РА за Република България. Със заповед № РД 09-863/25.11.2008г. е възстановена пълната акредитация на фонда като РА, считано от 01.12.2008г.; заповедта е публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник бр.108/19.12.2008г.

Жалбоподателят е подал за кампания 2010г. заявление за единно плащане на площ У. 28/030510/39264, като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемите за национални доплащания на площ (СНДП). В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано подпомагане по двете схеми, като по втората е наложена и санкция за бъдещ период. От таблиците в УП се установява, че по СЕПП е приета за недопустима площ в размер 14,25 ха, по СНДП – 8,8 ха, които съотнесени към заявената съставлява по СЕПП 12,39 %, а по СНДП 53,56 % наддеклариране. Последният съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. е основание за отказ за подпомагане, с кумулативна санкция, които да се прилага през следващите три години. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат счестени за недопустими за подпомагане измежду различните възможни хипотези, изброени в текстовата част на УП.

По делото са приети две заключения на съдебно-агрономическа експертиза. Първото от тях, прието в открито съдебно заседание на 11.07.2012г., съдът в настоящия състав възприема като компетентно, обективно и съответстващо на останалите обстоятелства по делото, в т. ч. писмо изх. № 11-516/26.10.2012г. на зам.-министър на земеделието и храните с приложена таблица с подробно описание на наличните данни за заявените парцели. Не е налице заявената свързаност на това вещо лице с ответника, видно от писмо изх. № 11-683/20.12.2012г. на Министерство на земеделието и храните. Установява се от това заключение (писмено и при изслушване на вещото лице), че дружеството – жалбоподател е участвало в схема „Изкореняване на винени лозя“, по повод на която е извършена проверка на край на изкореняване на имоти от лозарско стопанство № 46000000022, резултатите от която са отразени в констативен протокол № 018/16.05.2009 год. на Изпълнителна агенция по лозата и виното - Териториално звено – С.; описани са имотите, които са изкоренени и част от тях са заявени за подпомагане по СЕПП за кампания 2010 год., описани в Таблица № 2 към заключението. За част от тях, подробно описани в заключението, не са спазени стандартите за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, утвърдени от министъра на земеделието и храните с негова заповед № РД-09-429/11.07.2008 год. Тези площи са описани за всяко БЗС/парцели, като общата недопустима площ за подпомагане за цялото стопанство по СЕПП е 14.25 ха. Поради неподдържане в съответствие с изискванията са счестени за недопустими за подпомагане и площи с общ размер 8,8 ха по СНДП.

Второто заключение, прието в открито съдебно заседание на 05.12.2012г., съдът в настоящия състав възприема в частта, съответстваща на останалите обстоятелства по делото, и не възприема в частта, в която вещото лице не излага конкретни констатации относно състоянието на площите в релевантния период и описва установеното при негово посещение на място през м. ноември 2012г. В тази част заключението не изяснява обстоятелства от значение за делото.

По делото са изслушани и показанията на свидетеля Ж. А. А., който е работил за дружеството по време на кандидатстване и реализиране на проекта за изкореняване на лозя. Свидетелят подробно описва извършените дейности и последвалата проверка за приключване на проекта през 2009г. показанията са логични, последователни и безпротиворечиви. Съдът в настоящия състав намира обаче, че те също са ирелевантни за спора, тъй като се установява по делото, че този проект е приключил през май 2009г., а предмет на делото е заявление за подпомагане за стопанската 2010г., която е от 1 октомври на същата година до 20.09.2011г., съгласно т.39 от § 1 на Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Аналогично, неотнормирани към спора са и представените

писмени доказателства за реализацията на споменатия проект за изкореняване на лозя.

При така установените обстоятелства жалбата е неоснователна. Както беше посочено по-горе, ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а ЗПЗП/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по съответната мярка/ схема или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане. Макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на Общата селскостопанска политика не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия, за всяка стопанска година поотделно, в частност съобразявайки се с начина на извършване на проверките – в общия случай чрез И..

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разноските и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноски от ответника за възнаграждение на вещо лице са в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против уведомително писмо изх. № 02-280-2953/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 250 (двеста и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: